

106. Kapelletje

12 december 2010

De casus was als volgt. Een eenvoudige landman had aan de rand van zijn perceel grond een kapelletje gebouwd. Hij had daar, zoals hij het noemde, een Maria-verschijning gehad. Nadat men op luchtfoto's het kapelletje had ontdekt, ontstonden er problemen met de gemeente. Betrokkene had vergunning moeten vragen, een vergunning die hij nooit gekregen zou hebben omdat hij buiten het programma van het zogeheten bouwblok had gebouwd en omdat het gebouwde minder dan een meter van de erfscheiding stond (art. 2 onder b, 1 & #176; sub c van het Besluit vergunningvrije bouwwerken). Op dit laatste punt spitste het probleem zich toe. Hoewel de eigenaar van het naburige erf geen enkele hinder van het kapelletje - noch van ene Maria' - kon ondervinden, hield de gemeente vast aan het 1 m-vereiste. Het hek als dogma; of omgekeerd. Voorschrift is voorschrift, en verandering van mening is willekeur, het ergste verwijt dat een ambtenaar kent. En een Maria-verschijning was sowieso geen door de wet beschermd belang.

Het wordt tijd dat ik het wetboek raadpleeg. Het staat erin, de gemeente heeft gelijk. Artikel 2 sub sub sub en nogwat.

Beoordelingsvrijheid heeft plaats gemaakt voor allemaal gemene paaltjes waar het arme hoofd van die arme landman opgeprikt kan worden. Door lachende ambtenaren die boos zijn omdat ik ze voor gek gezet heb. November 2010. Een hele palissade van puntige paaltjes die het leven in fatsoenlijke banen moet leiden. Islamisering van het recht' noemt men dat tegenwoordig. Dichtgetimmerd' zeiden we vroeger. Als onze landman zijn kappelleke niet afbreekt wacht hem een vreselijke straf.' (Koran, soera 2 'De Koe' & #167; 1, vers 7.) Sharia in de polder; geëxecuteerd op een Maria-verschijning.

Onze landman zat dus in de problemen. Zijn psycholoog ("Er zijn zoveel Maria's") raadde hem aan zichzelf en zijn Maria ("als hij nou persacute; tegen alle regels in die ene Maria wilde") te herzien. De landman toonde daarom berouw over zijn vasthoudendheid en begaf zich naar het gemeentehuis. Hij gaat, gebukt, en met gepaste droefenis in de houding staan voor de automaat die hem een keuzemenu aanbiedt. Klantvriendelijke keuzes wel te verstaan. (Een ogenblik geduld alstublieft.) En de automaat & grave;s klantvriendelijk en antwoordt: Het gemeentehuis heet u welkom. Berouw kan helaas niet worden ingetoetst, kiest u een ander menu. Wij wensen u nog een prettige dag.'

Berouw of niet, 's landmans drijfveren zijn geen door de wet beschermd belang. Het gemeentelijke keuzemenu heeft gelijk. (Koran, soera 3, vers 90: berouw wordt door Allah niet aanvaard.) (Vraag maar aan Sahar Hbrahimgel uit St. Annaparochie, ook haar drijfveren zijn geen door de wet beschermd belang.) Mijn landman protesteert, het is een godsdienstige kwestie, hij gaat naar Den Haag naar de nationale moskee op het Binnenhof. Hij wil Mohammed de Barmhartige spreken, maar die is op veldtocht, om het bijgeloof op te sporen. (En vreselijk te straffen.) Twee ogen om een oog en twee tanden om een tand, want met oog om oog, tand om tand' speel je quitte en dan wint Allah nooit. De Koran is volstrekt logisch. Mohammed was wat slimmer dan Christus en Kader Abdullah heeft gelijk: de Koran is niet lamlendig, maar doordrenkt met krachtig stierenbloed. (dichter bij Woudrichem,' 10 september 2006.) Het gaat ook helemaal niet om iets dat geboren wil worden, laat staan op een bepaalde plaats. Integendeel, het leven is een veldslag, gevoerd in bloed en zweet des aanschijns. Voorwaarts mars! Immer voorwaarts. Darwin heeft gelijk. Survival of the fittest. Mohammed is the fittest, de enige ware drijfveer. Hij zal geen duimbreed wijken, want de Koran komt de wet voltooien, consequent en afgedwongen - het doel heiligt de middelen - als hardvochtige extrapolatie van het Oude Testament. Ongeïllustreerd. (Behalve in de Deense vertaling.) Ook muziek zit er niet in. Vraag maar aan meneer Rutte.

Terug naar de casus. Uiteindelijk kocht de man - privaatrechtelijk - een reepje van & acute;& acute;n meter van zijn buurman, vervolgens werd het hek verplaatst, werd er voor dat reepje grond ten behoeve van de buurman een pachtcontract opgesteld en werd er in een onderhandse acte afgesproken dat de pacht van 1 euro nimmer zou worden opgeëmist. In grote letters staat boven de acte: Gedoogaccord'.

Uw columnist, V.L.